

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน พระเจ้ากำลังสอนลูก ลูกมีเพชรพลอยของความรู้นี้ ลูกต้องทำธุรกิจด้วยเพชรพลอยเหล่านี้ ลูกศึกษาความรู้นี้ ไม่ใช่ความเลื่อมใสศรัทธาที่นี่
- คำถาม:** ประเด็นที่มหัศจรรย์ใจที่ถูกกำหนดไว้แล้วในละครที่มนุษย์เชื่อว่าเป็นการกระทำที่สูงส่งของพระเจ้าและสรรเสริญท่านสำหรับสิ่งนั้น?
- คำตอบ:** เมื่อพวกเรามีนิมิตของผู้ที่พวกเขาศรัทธา พวกเขาเชื่อว่าพระเจ้าให้นิมิตนั้นแก่พวกเขา อย่างไรก็ตามทุกสิ่งเกิดขึ้นตามละคร ในด้านหนึ่งพวกเขาสรรเสริญพระเจ้า และในอีกด้านหนึ่งพวกเขาพูดว่าท่านอยู่ในทุกหนแห่ง และนั่นจึงเป็นการประณามท่าน

โอมชานติ พระเจ้าพูด สิ่งนี้เคยอธิบายแก่ลูกๆ แล้วว่า ทั้งมนุษย์และเทพไม่สามารถเป็นพระเจ้าได้ พวกเขาพรวด: ขอคารวะต่อเทพราห์มา, ขอคารวะต่อเทพวิษณุ, และขอคารวะต่อเทพซางการ์ และแล้วพวกเขาก็พูดว่า: ขอคารวะต่อชีวา ดวงวิญญาณสูงสุด ลูกรู้ว่าชีวาไม่มีร่างกายของตนเอง ชีพบาบาและซาลิแกรมอยู่ในโลกไม่มีตัวตน ลูกรู้ว่าพ่อกำลังสอนเราดวงวิญญาณด้วยเช่นกัน ในความเป็นจริงไม่มีขุมหมื่นใดที่มีความเป็นมิตร(ซัง) แห่งสัจจะ(สัต) พ่อพูดว่า: พวกเขา คือความเป็นเพื่อนของมายา ไม่มีใครเข้าใจว่าพระเจ้ากำลังสอนเรา แม้กระทั่งเมื่อพวกเขารับฟังก็ตะ พวกเขาก็คิดว่าเป็นพระเจ้าศรัทธาของกำลังพูด ในแต่ละวันการศึกษาที่ลดลงอย่างต่อเนื่องเพราะพวกเขาไม่รู้จักแม้กระทั่งศาสนาของตนเอง ทุกคนรักศรัทธา เป็นศรัทธาของผู้ที่พวกเขาแวงไกวในเปล เวลานั้นลูกเข้าใจว่าเป็นลูกแวงไกวใครในเปล ทารกสามารถถูกแวงไกวได้ แต่ไม่สามารถถูกแวงไกวพ่อได้ ลูกจะแวงไกวชีพบาบาหรือ? ท่านไม่ได้กลายเป็นเด็ก ท่านไม่ได้เข้ามาสู่การกลับมาใช้ชาติเกิด ท่านเป็นจุด เหตุใดลูกจึงจะแวงไกวท่าน?! ผู้คนมากมายได้นิมิตของศรัทธา ทั้งโลกถูกแสดงว่าอยู่ในปากของศรัทธา เพราะเขากลายเป็นนายของโลก เนยคือสัญลักษณ์ของโลก ผู้ที่ต่อสู้กันเองก็ต่อสู้กันเพื่อเนยในรูปของโลกด้วยเช่นกัน พวกเขาคิดว่าพวกเขาจะได้รับชัยชนะ ก่อนเนยถูกแสดงให้เห็นในปากของศรัทธา พวกเขามีนิมิตที่หลากหลาย แต่พวกเขาไม่เข้าใจความหมายของนิมิตเหล่านั้น ที่นี้ความหมายของนิมิตอธิบายให้ลูกแล้ว มนุษย์คิดว่าพระเจ้าให้นิมิตแก่พวกเขา พ่ออธิบายว่า: ไม่ว่าพวกเขาจะจดจำใคร ตัวอย่างเช่น หากพวกเขากราบไหว้บูชาศรัทธาอย่างแรงกล้า - และแล้วความปรารถนาของเขาก็ได้รับการเติมเต็มเพียงชั่วครู่ สิ่งนั้นก็ถูกกำหนดไว้แล้วในละครด้วยเช่นกัน คงไม่อาจกล่าวว่าพระเจ้าให้นิมิต ไม่ว่าใครจะกราบไหว้บูชาผู้ใดด้วยศรัทธาอันแรงกล้าใดก็ตาม เขาก็จะได้นิมิตของสิ่งนั้น สิ่งนั้นถูกกำหนดไว้แล้วในละคร การสรรเสริญของพระเจ้าคือท่านให้นิมิต ในด้านหนึ่งมีการสรรเสริญเช่นนั้นอย่างมากและอีกด้านหนึ่งพวกเขาพูดว่าพระเจ้าอยู่ในก้อนกรวดและก้อนหิน! พวกเขาทำความเลื่อมใสศรัทธาด้วยศรัทธาที่มงายเช่นนั้น! พวกเขาคิดว่า: เท่านั้นเอง! ฉันมีนิมิตของศรัทธา ฉันจะไปสู่อินแดนของศรัทธาอย่างแน่นอน อย่างไรก็ตามดินแดนของกฤษณะมาจากไหน? เวลานั้นพ่ออธิบายความลับเหล่านี้ทั้งหมดแก่ลูกๆ เวลานั้นดินแดนของกฤษณะกำลังก่อตั้งขึ้น นี่คือนิมนต์ของคัมภีร์ (ปีศาจ-ลุงของกฤษณะ) คัมภีร์, อคาสุรย์, บาคาสุรย์, กุมภกรรณและราวันทั้งหมดนั้นคือชื่อของปีศาจ พวกเขาเขียนสิ่งต่างๆเช่นนั้นในคัมภีร์! สิ่งนี้ต้องมีการอธิบายด้วยเช่นกันว่ามีกูรูสองประเภท กูรูประเภทหนึ่งเป็นของหนทางความเลื่อมใสศรัทธาและเขาสอนเพียงความเลื่อมใสศรัทธาเท่านั้น อย่างไรก็ตามพ่อนี้คือมหาสมุทรแห่งความรู้ ท่านถูกเรียกว่าสัตกูรู ท่านไม่เคยสอนความเลื่อมใสศรัทธา ท่านสอนความรู้ที่เท่านั้น มนุษย์กลับมามีความสุขอย่างมากขณะที่ทำความเลื่อมใสศรัทธา พวกเขาเล่นแทมบูรีน ลูกสามารถดูว่าพวกเขาสร้างวัดมากมายให้แก่เทพในเบนารสอย่างไร พวกเขาทั้งหมดคือแวงชายสินค้า สิ่งนี้เป็นธุรกิจของความเลื่อมใสศรัทธา ธุรกิจของลูกๆคือเพชรพลอยแห่งความรู้นี้ นี้ก็ถูกเรียกว่าธุรกิจด้วย พ่อเป็นพ่อค้าเพชรด้วยเช่นกัน ลูกเข้าใจว่าเพชรพลอยเหล่านี้คืออะไร เพียงผู้ที่เข้าใจสิ่งนี้ในความจริงที่แล้วเท่านั้นที่จะเข้าใจสิ่งนี้ในเวลา นี้ผู้อื่นจะไม่เข้าใจสิ่งนี้เลย บุคคลสำคัญทั้งหมดจะมาและเข้าใจในเวลาสุดท้าย พวกเขาเองก็กลับใจใหม่เช่นกัน ผู้คนถ่ายทอดเรื่องราวเกี่ยวกับพระราชาจานาค จานาคก็กลายเป็นอนุจานาค(เขาได้รับการหลุดพ้นในชีวิตในหนึ่งวินาที) หากชื่อของใครบางคนคือศรัทธา ลูกจะพูดว่า: ท่านจะกลายเป็นอนุ(คนแรก), ศรัทธาที่สูงส่ง ดูซิว่ากฤษณะที่สมบูรณ์พร้อม, เต็มเปี่ยมด้วยทุกคุณธรรมนั้นอยู่ที่ใด และแล้วดูสิว่าผู้นี้(บราห์มา) อยู่ที่ใด! ใครบางคนที่มีชื่อลักษณะและเธอไปอยู่เบื้องหน้ารูปปั้นบูชาของลักษณะและนารายณ์และร้องสรรเสริญพวกเขา แต่เธอไม่เข้าใจว่าทำไมถึงมีความแตกต่างระหว่างเธอกับพวกเขา เวลานั้นลูกๆ ได้รับความรู้แล้วว่าวงจรโลกนี้หมุนไปอย่างไร ลูกจะใช้ 84 ชาติเกิดอย่างแน่นอน วงจรโลกนี้ยังคงหมุนไปอย่างไร

ต่อเนื่องนับครั้งไม่ถ้วน มันไม่มีวันหยุด ลูกคือนักแสดงในละครนี้ มนุษย์เข้าใจว่าพวกเขาได้มาเพื่อเล่นบทบาทในละครนี้ อย่างแน่นอน แต่พวกเขาไม่รู้ตอนเริ่ม, ตอนกลางและตอนจบของละครนี้ ลูกๆรู้ว่าสถานที่ที่อยู่อาศัยของเราดวงวิญญาณนั้น อยู่ไกลแสนไกลเหนือทุกสิ่ง ที่นั่นแสงสว่างของดวงอาทิตย์และดวงจันทร์ไม่คงอยู่ ลูกๆที่เข้าใจทั้งหมดนี้มักเป็นคนที่ ธรรมดาและยากจน นี่เป็นเพราะบาร์ดเคยมั่งคั่งที่สุดและเป็นบาร์ดที่กลับมายากจนที่สุด การละเล่นทั้งหมดเกี่ยวกับบาร์ด ไม่มีดินแดนอื่นใดที่บริสุทธิ์เท่ากับบาร์ด ในโลกที่บริสุทธิ์มีเพียงดินแดนที่บริสุทธิ์เท่านั้น ไม่มีดินแดนอื่นคงอยู่ที่นั่น บาบาได้อธิบายแล้วว่าทั้งโลกนี้เป็นเกาะที่ไม่มีขีดจำกัด เช่นเดียวกับที่ลังกาคือเกาะ พวกเขาพูดว่าราวันอยู่ในลังกา(ศรีลังกา) เวลาที่ลูกเข้าใจในสิ่งนั้น ในความเป็นจริง อาณาจักรของราวันอยู่เหนือทั้งเกาะที่ไม่มีขีดจำกัดนี้ ทั้งโลกนี้อยู่บน มหาสมุทร มันเป็นเกาะ ราวันปกครองเหนือเกาะนั้น สีดาเหล่านี้ทั้งหมดอยู่ในกรงขังของราวัน พวกเขาสร้างเรื่องราวที่มี ขีดจำกัด ประเด็นเหล่านี้ทั้งหมดคือประเด็นที่ไม่มีขีดจำกัด นี่คือละครที่ไม่มีขีดจำกัด ภายในละครนี้พวกเขาแต่งและสร้าง ละครเล็กๆ ภาพยนตร์เหล่านี้ได้มีการสร้างขึ้นในเวลานี้ ดังนั้นจึงเป็นเรื่องง่ายสำหรับพ่อที่จะอธิบาย ละครที่ไม่มีขีด ขีดจำกัดทั้งหมดอยู่ในสติปัญญาของลูกๆ โลกที่ไม่มีตัวตนและอาณาเขตที่ละเอียดอ่อนไม่สามารถอยู่ในสติปัญญาของใคร ลูกๆรู้ว่าเราดวงวิญญาณคือผู้ที่อาศัยในโลกที่ไม่มีตัวตน เหล่าเทพคือผู้ที่อาศัยในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อน พวกเขาถูกเรียก ว่าเทวดานางฟ้าด้วยเช่นกัน ที่นั่นกรงขัง(ร่างกาย)ของเนื้อและกระดูกไม่ได้คงอยู่ บทบาทของอาณาเขตที่ละเอียดอ่อนนั้น เป็นช่วงระยะเวลาสั้นๆ เวลาที่ลูกยังคงไปและกลับมาอยู่เรื่อยๆ(จากอาณาเขตที่ละเอียดอ่อน) และแล้วลูกก็จะไม่มีวันไปที่ นั้นอีก เมื่อลูกดวงวิญญาณลงมาจากบ้านดั้งเดิม ลูกจะไม่ได้ลงมาผ่านอาณาเขตที่ละเอียดอ่อน ลูกมาโดยตรง เวลาที่ลูก กลับไปโดยผ่านอาณาเขตที่ละเอียดอ่อน อาณาเขตที่ละเอียดอ่อนมีบทบาทในเวลานี้ ความลับทั้งหมดเหล่านี้ได้มีการ อธิบายให้แก่ลูกๆ พ่อรู้ว่าท่านกำลังอธิบายแก่ดวงวิญญาณ ไม่มีผู้รู้หรือชั้นยาสซี ฯลฯ ที่จะรู้ถึงสิ่งเหล่านี้ พวกเขาไม่ สามารถพูดถึงสิ่งเหล่านี้ได้ พ่อพูดกับลูกๆ หากไม่มีอวัยวะท่านจะไม่สามารถพูดได้ ท่านพูดว่า: พ่อรับการคำจุนของร่างนี้ และสอนลูกๆ สายตาของลูกดวงวิญญาณก็หันไปหาพ่อด้วยเช่นกัน ประเด็นเหล่านี้ทั้งหมดเป็นประเด็นใหม่ ท่านคือพ่อที่ ไม่มีตัวตน ชื่อของท่านคือชีพบบา ถึงอย่างไรชื่อของลูกดวงวิญญาณก็คือดวงวิญญาณ ชื่อของร่างกายของลูกเปลี่ยนไป มนุษย์พูดว่า: ดวงวิญญาณสูงสุดอยู่เหนือรูปและนาม แต่พวกเขายังคงพูดว่าชื่อของท่านคือชีวา พวกเขากราบไหว้บูชา ท่านด้วยเช่นกัน พวกเขาเข้าใจสิ่งหนึ่งแต่ทำอีกสิ่งหนึ่ง เวลาที่ลูกเข้าใจ ชื่อ, รูป, ประเทศและเวลาของพ่อด้วยเช่นกัน ลูก รู้ว่าไม่มีสิ่งใดสามารถคงอยู่ได้โดยที่ไม่มีรูปและนาม นี่เป็นประเด็นที่ละเอียดอ่อนมากที่จะต้องเข้าใจด้วย พ่ออธิบายว่า: “การหลุดพ้นในชีวิตภายในหนึ่งวินาที” เป็นที่จดจำกันมา นั่นหมายความว่ามนุษย์ธรรมดาสามารถกลายเป็นนารายณ์ได้ แม้ว่าเราจะกลายเป็นลูกๆของพระเจ้าแห่งสวรรค์ผู้เป็นพ่อ แต่เรายังคงได้รับการยกย่องว่าเป็นนายแห่งสวรรค์ อย่างไรก็ตามพวกเขาไม่เข้าใจแม้แต่สิ่งนี้ พ่อพูดว่า: ลูกๆ เป้าหมายและวัตถุประสงค์ของลูกๆ คือการกลายเป็นเช่น นารายณ์จากมนุษย์ นี่คือการชาโยคะ ลูกๆมากมายก็ได้รับนิมิตของภาพลักษณ์ที่มีแขน(ของวิษณุ) สิ่งนี้พิสูจน์ว่าพวกเขาจะ กลายเป็นนายของดินแดนแห่งวิษณุ ลูกๆรู้ว่าในสวรรค์เช่นกันเบื้องหลังบัลลังก์ของลักษมีและนารายณ์พวกเขาเห็น สัญลักษณ์ของวิษณุ นั่นหมายความว่าบัลลังก์ของเขายู่ในดินแดนของวิษณุ ลักษมีและนารายณ์เป็นนายของดินแดน ของวิษณุ นั่นคือดินแดนของศรிகฤษณะ นี่คือนิมิตของคันส์ ชื่อเหล่านี้ลูกให้ตามละคร พ่ออธิบายว่า: รูปของพ่อ ละเอียดอ่อนมาก ไม่มีใครสามารถรู้ได้ พวกเขาพูดว่าดวงวิญญาณคือดวงดาว แต่พวกเขาก็สร้างลिंगัม มิฉะนั้นแล้ว พวกเขาจะทำการกราบไหว้บูชาได้อย่างไร? เมื่อพวกเขาสร้างไฟบูชาญูของรูตรา พวกเขาทำซาลีแกรมที่มีรูปเหมือนนิ้ว หัวแม่มือ(สัญลักษณ์ของดวงวิญญาณ) ในด้านหนึ่งพวกเขาพูดว่ามันเป็นดวงดาวที่มหัศจรรย์ พวกเขาทำทุกความ พยายามที่จะได้เห็นดวงวิญญาณ แต่ไม่มีใครสามารถมองเห็นได้ พวกเขาพูดถึงเกี่ยวกับรามากฤษณะและวิเวก อนันดาด้วยเช่นกัน ผู้ที่กล่าวว่า “ฉันเห็นดวงวิญญาณปรากฏออกมาจากเขา(รามากฤษณะ) และหลอมรวมเข้าไปในตัว ฉันเอง” เวลาที่วิเวกอนันดาได้นิมิตของใคร? รูปของดวงวิญญาณและดวงวิญญาณสูงสุดเป็นหนึ่งเดียวและเป็นสิ่ง เดียวกัน จุด(แห่งแสง)ที่มองเห็น พวกเขาไม่เข้าใจอะไรเลย ไม่มีใครต้องการที่จะมีนิมิตของดวงวิญญาณ พวกเขา ต้องการที่จะมีนิมิตของพระเจ้า วิเวกอนันดาหนึ่งด้วยความปรารถนาที่จะมีนิมิตของพระเจ้าผ่านกูรู เขาเพียงแต่พูดว่า: นั่น คือแสง แสงนั้นหลอมรวมเข้าไปสู่ฉัน เขากลับมามีความสุขกับเพียงแค่นั้น เขาคิดว่านั่นเป็นรูปของดวงวิญญาณสูงสุด ความรู้สึกที่บริสุทธิ์ต่อกูรูจะถูกเก็บไว้เพื่อที่จะได้รับนิมิตของพระเจ้า พวกเขาไม่เข้าใจอะไรเลย แต่ใครที่จะอธิบายใน หนทางของความเลื่อมใสศรัทธาได้? เวลาที่พ่อนั่งที่นั่นและอธิบาย: ไม่ว่าจะเป็นรูปที่หลายหลายใดก็ตาม ไม่ว่าลูกจะรักษา ความรู้สึกที่บริสุทธิ์ต่อผู้ใดมากแค่ไหน ไม่ว่าลูกจะมองเห็นภาพลักษณ์ใด นั่นคือนิมิตที่ลูกได้รับ ยกตัวอย่างเช่น หาก ใครบางคนกราบไหว้บูชาคุณศออย่างมาก เขาก็จะเห็นนิมิตของคุณศอในรูปที่มีชีวิต มิฉะนั้นศรัทธาของเขาจะได้รับการ ยืนยันได้อย่างไร? เมื่อพวกเขาเห็นรูปของแสงที่สว่างไสว พวกเขาจะคิดว่าพวกเขากำลังได้รับนิมิตของพระเจ้า พวกเขา กลับมามีความสุขกับสิ่งนั้น ทั้งหมดนี้คือหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา, เป็นสภาพของการตกลงมา ชาติเกิดแรกนั้นดี

และแล้วก็ลดลงมาเรื่อยๆจนกระทั่งถึงเวลาสุดท้าย มีเพียงลูกๆเท่านั้นที่เข้าใจสิ่งเหล่านี้ เวลาที่ความรู้ที่กำลังถูกอธิบายให้กับคนเดิมผู้ที่มีความรู้นี้ได้อธิบายให้พวกเขาเมื่อวงจรที่แล้ว เพียงผู้คนที่วงจรที่แล้วเท่านั้นที่จะมา ศาสนาที่เหลือนั้นแยกไปอย่างสมบูรณ์ พ่ออธิบาย: จงเขียนว่า “พระเจ้าพูด” ในแต่ละภาพและทุกๆภาพ ลูกจำเป็นต้องอธิบายด้วยปัญญาอย่างมาก พระเจ้าพูด: ยาดาวาส, พันดาวาส และฆราวาสกำลังทำอะไรอยู่? นี่คือภาพของพวกเขา พูดกับพวกเขาว่า: บอกเราซิว่าท่านรู้จักพ่อหรือไม่? หากท่านไม่รู้จัก นั่นหมายความว่าท่านไม่ได้มีความรักต่อพ่อ ซึ่งจะหมายความว่าท่านคือผู้ที่สติปัญญาไม่มีความรัก หากพวกเขาไม่มีความรักต่อพ่อ พวกเขาจะถูกทำลาย สติปัญญาที่มีความรักนั้นมีชัยชนะ สำจะชนะ ความหมายนั้นถูกต้องแม่นยำ หากไม่มีการจดจำระลึกถึงพ่อ ลูกก็ไม่สามารถได้รับชัยชนะ เวลานี้จงบอกเขาและพิสูจน์กับพวกเขาว่ากิตะนั้นพูดโดยพระเจ้าชิวา มีเพียงท่านเท่านั้นที่สอนราชาโยคะผ่านบราห์มา ที่นี่(ในอินเดีย)พวกเขาคิดว่าเป็นกิตะของพระเจ้ากฤษณะและถือสัจยปฏิบัติญาณกับกิตะนั้น ถามพวกเขาว่า: ท่านควรพิจารณาว่าศรีกฤษณะหรือพระเจ้าที่มาอยู่ที่นี้? พวกเขาพูดว่า (พยานที่กำลังถือสัจยปฏิบัติญาณ): ฉันคิดว่าพระเจ้าอยู่ในทุกหนแห่งและฉันจะพูดความจริง มีความสับสนใช้ไหม? คำสัจยปฏิบัติญาณก็กลายเป็นเท็จ ลูกๆที่ทำงานรับใช้ควรจะมี ความซาบซึ้งที่แผ่ทั่ว เมื่อลูกอธิบายด้วยความซาบซึ้งก็จะประสบความสำเร็จ การศึกษาของลูกนั้นแผ่ทั่ว ผู้ที่สอนก็แผ่ทั่วด้วยเช่นกัน ลูกรู้ว่าเราจะไปสู่โลกใหม่และกลายเป็นสิ่งเหล่านั้น โลกใหม่กำลังมีการก่อตั้งขึ้นหลังจากสงครามมหากาณะ เวลานี้ลูกได้รับความรู้แล้ว เป็นการซึมซับความรู้ตามลำดับกันไป ลูกมีโยคะตามลำดับกันไปด้วยเช่นกัน ลูกแต่ละคนควรตรวจสอบตนเองว่า: ฉันอยู่ในการจดจำระลึกถึงมากแค่ไหน? พ่อพูดว่า: ผลลัพธ์ของความเพียรพยายามเหล่านี้ที่ลูกทำในเวลานี้จะคงอยู่ตลอดไปเป็นเวลาถึง 21 ชาติเกิด หากลูกสอบตกในเวลานี้ ลูกก็จะสอบตกเรื่อยๆจนแล้ววงจรเล่า ลูกจะไม่สามารถได้มาซึ่งสถานภาพที่สูง ลูกควรเพียรพยายามที่จะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูง บางคนก็ไปที่ศูนยแต่ยังข้องแหวในกิเลสอยู่เรื่อยๆด้วยเช่นกัน ดวงวิญญาณเช่นนั้นยังคงไปที่ศูนยอย่างต่อเนื่อง พวกเขาเชื่อว่าพระเจ้ามองเห็นทุกสิ่งและถึงอย่างไรท่านก็รู้อยู่ดี เวลานี้เหตุใดพ่อจึงเป็นทุกซึ่เป็นร้อนที่จะมานั่งและคลั่งนั้น? หากลูกพูดโกหกและทำกรรมที่มีกิเลส ลูกก็นำมาซึ่งความสูญเสียให้กับตัวเอง ลูกเข้าใจด้วยเช่นกันว่าหากลูกทำให้ใบหน้าของลูกสกปรก ลูกก็ไม่สามารถประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงได้ ไม่ว่าพ่อจะรู้หรือไม่ก็ตามนั้นก็สิ่งเดียวกัน ทำไมท่านจะต้องใส่ใจ? สำนักของลูกจะกีดกร่อนลูก: ด้วยการทำกรรมเช่นนั้น ฉันจะไปถึงความตกต่ำ ทำไมบาบาถึงบอกลูก? ใช่ถ้าฉันอยู่ในละคร ท่านก็จะบอกลูกด้วยเช่นกัน การซ่อนเร้นจากบาบาหมายถึงการทำลายสำจะในตนเอง เพื่อที่จะกลับมาบริสุทธิ์ ลูกต้องจดจำบาบา เพียงแค่ใส่ใจเกี่ยวกับการศึกษาเล่าเรียนเป็นอย่างดีและได้มาซึ่งสถานภาพที่สูง อย่าได้ใส่ใจว่าใครบางคนจะมีชีวิตอยู่หรือตาย เพียงแค่ใส่ใจว่าจะได้รับมรดกของลูกจากพ่อได้อย่างไร ดังนั้นลูกจะต้องอธิบายให้แก่ใครก็ตามอย่างสั้นๆ อัจชะ!

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ที่จากหายไปนานและเวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้าจากแม่พ่อ บัพดาดา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. จงอยู่ในความซาบซึ้งที่แผ่ทั่วและทำงานรับใช้ อย่าได้ทำกรรมใดๆที่จะทำให้จิตสำนึกของลูกกีดกร่อน ตรวจสอบตนเองว่า: ฉันอยู่ในการจดจำระลึกถึงนานแค่ไหน?
2. มีความใส่ใจอย่างสม่ำเสมอเกี่ยวกับการศึกษาเล่าเรียนเป็นอย่างดีและได้มาซึ่งสถานภาพที่สูง อย่าทำให้ตนเองสูญเสียด้วยการพูดโกหกหรือแสดงการทำกรรมที่มีกิเลสใดๆ

พร: ขอให้ลูกเป็นตัวของตัวเองและอยู่เหนือความทุกข์ทั้งหมดด้วยมนต์อันยิ่งใหญ่ของ “มานมานบาฟ” เมื่อความทุกข์ประเภทใดมา ให้ใช้มนตราที่ยิ่งใหญ่ที่ทำให้ความทุกข์ทั้งหมดวิ่งหนีไป อย่าปล่อยให้ตัวเองประสบกับความทุกข์แม้แต่น้อยแม้กระทั่งในความฝันของลูก แม้ว่าร่างกายของลูกกลับมาเจ็บป่วยหรือขึ้นลงในเรื่องการเงิน ไม่ว่าจะเกิดอะไรขึ้น อย่าปล่อยให้คลื่นแห่งความทุกข์เข้ามาหาลูก คลื่นจะมาและไปในมหาสมุทร แต่ผู้ที่รู้วิธีการโต้คลื่นในคลื่นเหล่านั้นจะสัมผัสกับความสุখনั้น พวกเขากระโดดและผ่านคลื่นเหล่านั้นราวกับว่าพวกเขากำลังเล่นเกม ดังนั้นในฐานะที่ลูกเป็นลูกๆของมหาสมุทร เป็นตัวแทนความสุขอย่าได้ปล่อยให้คลื่นของความทุกข์เข้ามา

คติพจน์: นำคุณสมบัติพิเศษของความมุ่งมั่นเข้าไปสู่ทุกความคิดในทางปฏิบัติ และแล้วการเปิดเผยจะเกิดขึ้น

*** โอม ขานติ ***

มีความรักในความสันโดษและซึมซับความเป็นหนึ่งเดียวกันและสมมติ

ในความก้าวหน้าของตนเองและความก้าวหน้าในงานรับใช้ คนหนึ่งพูดบางสิ่งและอีกคนยอมรับโดยพูดว่า “ฮาจิ” เป็นการเพิ่มความเป็นหนึ่งเดียวกันและความมุ่งมั่นอย่างต่อเนื่องในวิธีนี้ เช่นเดียวกับที่การรวมตัวของดาดีแข็งแกร่งในความเป็นหนึ่งเดียวกันและความมุ่งมั่นของพวกเขา ดังนั้น การรวมตัวของเพชรพลอยดั้งเดิมที่มีความสามารถในงานรับใช้ก็ควรแข็งแกร่งในวิธีเดียวกัน มีความจำเป็นอย่างยิ่งในสิ่งนี้